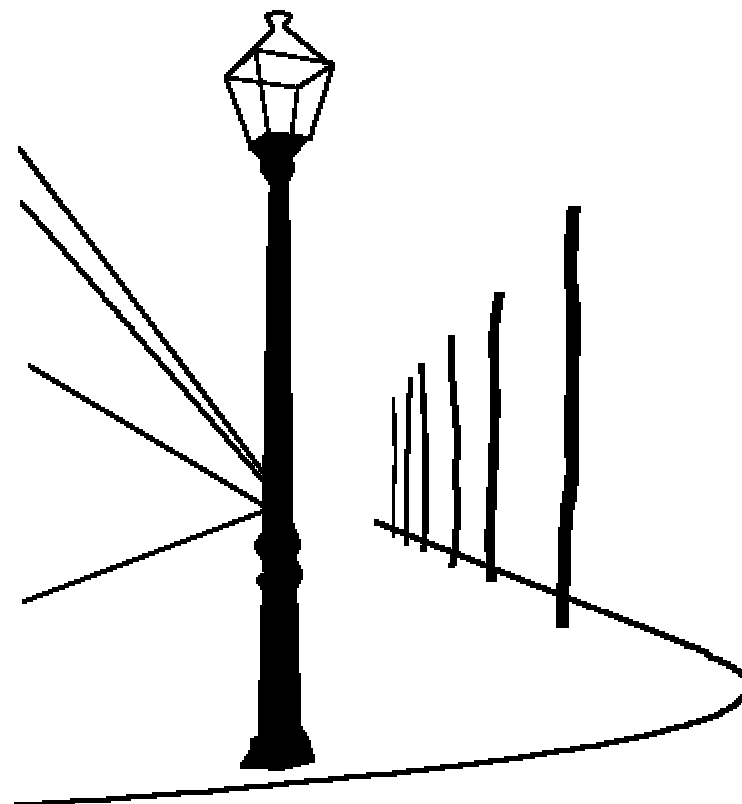

tertúlies literàries

reunió

La sombra del viento de Carlos Ruiz Zafón

**Dimarts, 14 de desembre
de 2004 a les 19:30 hores**

Ajuntament de L'Hospitalet

biblioteques de
L'Hospitalet
de l'Empordà

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Àrea de Cultura
Servei de Biblioteques

**Biblioteca
Central
Tecla
Sala**

Av. Josep Tarradellas 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 93 260 24 84
Fax 93 260 24 85
<http://www.l-h.es/biblioteques>
bibteclasala@l-h.es

Biblioteca Central Tecla Sala

L'AUTOR**Biografía*****Entrevista publicada a “La Vanguardia” el 28/06/01***

Carlos Ruiz Zafón tiene 37 años y vive, desde hace siete, en Los Ángeles escribiendo guiones. Uno de ellos fue seleccionado entre seis mil, en una convocatoria de la misma academia que otorga los Oscar. Acaba de finalizar otra historia para el cine, ambientada en el Nueva York de los años treinta.

LV: ¿Por qué Los Ángeles?

CRZ: De pequeño tenía fijación por el cine americano clásico y por el mundo del jazz. A los ocho años decía a mis amigos: cuando sea mayor viviré en Los Ángeles. El sueño de una América que ya no existe.

LV: ¿Y antes de irse a probar suerte a Los Ángeles?

CRZ: A los 19 años creía que había dos modos de ver mundo y ganar dinero: el crimen organizado o la publicidad. Elegí la publicidad. En el año 1992, cuando ya hacía tiempo que era director creativo, decidí dejarlo antes de quedar atrapado en un nivel económico del que no me podría desacostumbrar.

LV: ¿Y qué hizo?

CRZ: Tenía 26 años, era el verano de los Juegos Olímpicos. Escribí una novela, *El príncipe de las tinieblas*. Ganó el premio Edebé de literatura juvenil. Entonces pensé que, ya que me había atrevido y había salido bien, ¿por qué no me largaba a la otra punta del mundo?

LV: A esa novela juvenil le siguieron otras. ¿Desde cuándo escribe?

CRZ: Desde que tengo uso de razón me recuerdo contando historias a los chavales. Les contaba historias tenebrosas, de espectros y vampiros, que los hacían llorar. Las madres iban

a ver a mi madre y le preguntaban: ¿qué cuenta su hijo a mis niños, que por las noches se despiertan chillando?

LV: ¿Tuvo, antes del premio, rechazos editoriales?

CRZ: A los 10 años, en el colegio al que fui durante toda mi vida escolar los jesuitas de Sarrià, un enorme castillo, gótico, lleno de torreones y pasadizos, monté una editorial con dos amigos. Escribía historias truculentas que se vendían muy bien. Hasta que el jefe de estudios se enteró y nos cerró la editorial.

LV: ¿Algún otro traspié?

CRZ: A los 14 escribí un novelón de 500 páginas. Lo envié al editor Francisco Porrúa. Le divertió mucho. Yo estaba emocionado porque el editor de Cortázar me recibía en su despacho. Me dio muchos consejos para la vida y la literatura.

LV: ¿De dónde viene su afición por la historia de Barcelona?

CRZ: Nací y viví aquí hasta los 28 años. Desde pequeño atravesaba la ciudad desde la Sagrada Família hasta el colegio de Sarrià. Una ciudad que he caminado intensamente. Me fascina su historia desde el XIX hasta la Guerra Civil y la posguerra. Me sucede algo similar con la historia de Nueva York del siglo XIX hasta la Segunda Guerra Mundial. Estas ciudades, como el paisaje de mi colegio, pertenecen a un mundo gótico y tenebroso que es mi mundo como escritor.

FONT: <http://www.xtec.es/~jducros/Carlos%20Ruiz%20Zafon.html>

La novel·la: La sombra del viento

Article publicat a “*El Periódico*” el 25/12/02 per

Josep Maria Ràfols

“*L'OMBRA DE LA BARCELONA DE POSTGUERRA*”

La Barcelona del segle XXI té ja la seva primera gran novel·la. Porta nom de repensat títol vell i d'autor nou. Es diu *L'ombra del vent* i ha sortit de l'ordinador de Carlos Ruiz Zafón, barceloní nascut el 1964 que apunta maneres del primerenc Eduardo Mendoza. La història és el relat d'un tràgic amor, protagonitzat per un home que torna a la ciutat després d'anys d'absència i on viu les penes de la postguerra: "La Barcelona dels seus somnis s'havia transformat en una ciutat hostil i tenebrosa, de palaus tancats i fàbriques que bufaven alè de boira que enverinava la pell de carbó i sofre". L'ambient d'opressió se li manifesta a partir d'un antic company d'escola que si primer va ofegar les seves frustracions infantils en les revoltes revolucionàries ara s'ha convertit en un sàdic inspector de la policia franquista aplicat a la venjança i a la persecució dels seus fantasmes. O en l'arrest d'un honrat rellotger vestit de dona. El fil conductor de l'obra són els llibres, bressolats per les seves amants i perseguits per un enigmàtic piròman. Però, per sobre de tot, el marc sobre el qual gira la novel·la és la ciutat com a enigma. "No ets l'únic que sap misteris a Barcelona". L'hi diu l'enamorada al protagonista abans d'arrencar-lo del seu cubicle al carrer de Santa Anna i introduir-lo en els secrets d'una torre modernista, abandonada, a l'avinguda del Tibidabo. Allà el creixement de la ciutat s'explica com a obra de financers amb pocs escrúpols embolicats en crims horripilants. Juntament amb *Soldados de Salamina* aquest llibre constitueix l'entrada d'autors joves sobre una època que, tot i no haver-la viscut, els ha marcat. Bèl·lica i política la visió de Javier Cercas, d'intriga, social i barcelonina la de Ruiz Zafón, les dues novel·les són una valuosa aportació a la visió d'un moment històric reconstruït sentint-lo explicar per altres. La postguerra contada per aquells a qui els la van contar.

Una fórmula híbrida revoluciona el món editorial

L'ombra del vent és una narració clàssica allunyada de l'experimentació literària. Al contrari que altres escriptors espanyols que van certificar la mort de la novel·la, entre ells el seu admirat Eduardo Mendoza de *La verdad sobre el caso Savolta*, Carlos Ruiz Zafón sosté que el gènere segueix tenint bona salut. "La novel·la clàssica del segle XIX (Dickens, Hugo...) té futur si es renova amb tècniques del segle XX, com el cine i les avantguardes, i modifica l'arquitectura del llenguatge sense que el lector se n'adoni", explica. El truc consisteix a

superar l'escàs nivell d'ingenuïtat dels lectors, que ho han vist tot i ho han llegit tot. Contra l'escepticisme i l'apatia, Ruiz Zafón injecta pura emoció. "La gent està farta de veure com li venen motos i ha recordat per què li agraden els llibres", resumeix l'escriptor amb naturalitat. Un altre ingredient original està en el fet que ha cuinat un gènere híbrid --aventura, misteri, thriller-- amb un teló de fons molt atractiu, Barcelona, ciutat d'infinites possibilitats literàries. La fórmula màgica ha funcionat.

Almenys així es desprèn de les dades editorials. L'ombra del vent ja acumula 13 edicions en castellà i tres en català. En total, uns 100.000 exemplars, xifres que qualifiquen una obra de best-seller de llarg recorregut. Durant l'última fira del llibre de Frankfurt, se'n van vendre els drets al Canadà, Itàlia, Holanda, Alemanya, França i Dinamarca. A més, Random House ha pagat 175.000 euros (29,12 milions de pessetes) per la publicació immediata de la novel·la als Estats Units. D'això al cine hi ha un pas. D'aquí a poc temps, la Barcelona tènica i gairebé fantasmal que descriu Ruiz Zafón serà pur espectacle en mans dels americans.

FONT: <http://www.xtec.es/~jducros/Carlos%20Ruiz%20Zafon.html>

Altres llibres de l'autor

(els podeu trobar a la biblioteca)

El palau de la mitjanit.
Barcelona: Edebé, 1994

El príncep de la boira.
Barcelona: Edebé, 1996

Les llums de setembre
Barcelona: Edebé, 1998.

Marina.
Barcelona: Edebé, 2003.

OPINIONS

Article publicat al diari “*El Mundo*”

Ruiz Zafón recrea la Barcelona del modernismo en una nueva novela

El escritor Carlos Ruiz Zafón, autor de *La sombra del Viento*, uno de los fenómenos editoriales de los últimos meses en España, está escribiendo su segunda novela para adultos, una obra coral protagonizada por un periodista, que transcurre en la Barcelona modernista del primer tercio del siglo XX. Coincidiendo con la presentación de la traducción al catalán de *La sombra del Viento*, que saldrá mañana a la venta con una tirada de 5.000 ejemplares, Ruiz Zafón (Barcelona, 1964) ha regresado a su ciudad natal para hablar de sus nuevos proyectos. El escritor, que al principio de su carrera publicó 4 novelas de literatura juvenil con un notable éxito, reside desde hace 10 años en Los Angeles, donde trabaja como guionista cinematográfico. *La sombra del viento* quedó finalista del Premio Azorín de 2001 y fue publicada por Planeta en mayo de ese año. Pese a que tuvo un lanzamiento "discreto", la novela ha recibido excelentes críticas y los lectores le han dispensado una respuesta entusiasta. Un año y medio después de su aparición, se han vendido 75.000 ejemplares de la novela en España y se está traduciendo a varias lenguas, ya que en breve, saldrá al mercado en 12 países. Ruiz Zafón está ahora enfrascado en la escritura de su nuevo libro, que concluirá "en algún momento del año que viene", según ha explicado. La novela, que tiene un título provisional que el escritor no ha querido revelar, comparte muchos elementos con su anterior obra ya que también se desarrolla en Barcelona y constituye, también, "una mezcla de géneros, un novelón decimonónico con elementos nuevos". La acción se sitúa algo antes que en *La Sombra del Viento*, y retrata "la Barcelona de los años del Modernismo, desde 1880 hasta 1926, año de la muerte de Gaudí". "No es una novela sobre Gaudí, ni siquiera una novela gaudiniana, aunque tiene que ver con el arquitecto modernista, que será uno de sus elementos", ha explicado Ruiz Zafón, quien se ha propuesto escribir una tetralogía sobre la historia de Barcelona, de la que *La Sombra del Viento* fue la primera pieza. Barcelona fantasmagórica y espectral Como en su novela anterior, Ruiz Zafón recreará una "Barcelona fantasmagórica y espectral", cuyo cronista es un joven reportero de los años veinte que investiga unos hechos ocurridos años atrás. Los acontecimientos históricos cobrarán más

protagonismo en la segunda obra de Ruiz Zafón, ya que se recordará la Semana Trágica y "unos crímenes de la época no resueltos", según ha relatado el autor. El novelista barcelonés está empleando de forma más marcada la técnica del relato policíaco, a la vez que practica, ha dicho, "una radiografía vertical de la sociedad de la época, desde la alta burguesía hasta las tinieblas de los bajos fondos". Durante la presentación de la versión catalana de su novela, Ruiz Zafón ha hecho dos revelaciones: está pensando la posibilidad de regresar a España a la vez que está en conversaciones con "Lola Films", la productora de Andrés Vicente Gómez, para vender los derechos de *La Sombra del Viento* para una película. "Probablemente la novela se acabará llevando al cine, pero de momento no hay nada", ha explicado Ruiz Zafón, quien sólo venderá los derechos si "hay un mínimo de garantías, porque, tal como yo la tengo en la cabeza, es una película muy complicada, muy cara porque se debería tratar digitalmente la imagen para recrear la Barcelona de la posguerra".

Article publicat a "El Periódico" el 27/10/02 per M. Eugenia Ibáñez

La sombra del viento sortirà en català al novembre

Podria haver quedar oblidat en la llarga llista de llibres que aspiren a premis literaris i es queden a les portes de l'èxit, però el mateix jurat que no va saber fer-lo vencedor es va atrevir a recomanar-ne la publicació. I així, amb l'empenteta de la sort, *La sombra del viento* (Planeta), de Carlos Ruiz Zafón, s'ha convertit en poc més d'un any en un dels llibres més venuts a Espanya: més de 50.000 exemplars, 11 edicions al carrer i una de dotzena de 30.000 llibres que arribarà a les llibreries al novembre; traduccions al francès, l'alemany i l'holandès i drets venuts a Random House per als EUA i el Canadà. La perla que corona aquest èxit és la traducció al català, també a càrrec de Planeta, al novembre.

La sombra del viento --història d'un nen que s'enamora d'un llibre que canvia el rumb de la seva vida-- va ser finalista del premi Fernando Lara de l'any 2000 que es va emportar Ángeles Caso amb *Un largo silencio*. El guardó té per norma editar només l'obra guanyadora, però els membres del jurat van suggerir en l'acta la possibilitat de fer una excepció amb el treball de Ruiz Zafón, que va arribar a les llibreries amb discreció la primavera del 2001. El boca a orella

entre lectors i especialistes va començar a funcionar i el juny d'aquest any la novel·la va ser finalista del premi Llibreter que va guanyar Charles Baxter amb *El festín del amor* (RBA).

Emili Rosales, editor de Planeta, considera que l'èxit de *La sombra del viento* és l'exemple clar de com "un bon llibre" supera l'anonimat, i fins i tot la falta de promoció, per fer-se un lloc al mercat. En aquest caminar sense pausa, Ruiz Zafón es pot comparar, tot i que de moment a certa distància, amb Javier Cercas i els seus *Soldados de Salamina* (Tusquets), també del 2001, distingit així mateix pel Premi Llibreter, però amb la gran diferència que, a aquestes altures del calendari, Cercas deu superar els 300.000 exemplars.

Carlos Ruiz Zafón (Barcelona, 1964) viu a distància l'èxit de la seva primera novel·la per a adults després d'haver escrit quatre llibres per a joves i d'haver renunciat a treballar en publicitat. Va deixar Barcelona el 1994 i es va instal·lar a Los Angeles atret pel món del cine, i hi segueix, escrivint el que vol i treballant en els guions cinematogràfics que li ofereixen. Un ha estat el de la seva pròpia novel·la, que hauria arribat a la pantalla si al productor que va comprar els drets no se li hagués acudit canviar de companyia. "Això és freqüent en el món del cine --es lamenta Ruiz Zafón--, per cada pel·lícula que es roda queden fora 90 guions".

UNA SEGONA NOVEL·LA

Zafón diu que no està sorprès per l'èxit de *La sombra del viento*, perquè, insisteix, "tenia la certesa d'haver fet el que volia, i això és tot el que pot controlar un escriptor". L'autor treballa ara en una segona novel·la ambientada a la Barcelona de principis del segle passat, que, assegura, segueix la línia de l'anterior. El nou llibre narrarà la història secreta de la ciutat i l'arrencada d'una societat moderna i noves fortunes, "fets que sempre van units", postil·la. Ruiz Zafón viatjarà al novembre a Barcelona per promocionar, ara sí, *La sombra del viento*, i mentrestant madurarà una idea que el ronda: tornar a la vella Europa. "Aquest és el meu món i les meves arrels són aquí, però s'ha d'anar amb compte per canviar una altra vegada de vida". El novel·lista diu que a Los Angeles hi ha construït el seu món i ha treballat en el que volia, però, reconeix: "El que aquella ciutat podia oferir-me ja m'ho ha donat. No hi ha paradisos".

EL RETRAT

Carlos Ruiz Zafón pot ser considerat en alguns sectors com a desconegut, però pocs autors com ell poden presumir d'haver venut més de 300.000 exemplars amb quatre llibres, tots quatre per a joves. El 1993 va guanyar el premi Edebé amb *El príncep de la boira*, del qual s'han fet 13 edicions amb 225.000 exemplars en castellà, català, gallec i basc.

Des d'aquella data ha publicat *El palau de la mitjanit* (1994), *Les llums de setembre* (1995), i *Marina* (1999). Tots tres són per a joves i amb edició en català. Reina Duarte, editora d'Edebé, diu que la literatura de Zafón és "gòtica" i reflecteix la lluita de l'ésser humà contra la inclinació cap al mal, "una mica a l'estil Faust, però sense maniqueisme".

